

ZARZĄDZENIE

Dnia 26 stycznia 2022 r.

SSN Wiesław Kozielowicz w przedmiocie wniosku M.Ż. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 września 2019 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV K [...]

zarządził:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
sporządzonego przez skazanego M. Ż.**

UZASADNIENIE

W myśl art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, jeśli nie pochodzi od prokuratora, powinien zostać sporządzony i podpisany przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuratorii Generalnej. Przewidziany w powołanym przepisie tzw. przymus adwokacko – radcowski, wprowadza dodatkowy warunek formalny wniosku o wznowienie postępowania. M. Ż. w piśmie z dnia 29 kwietnia 2021 r., z którego wynika jego wola wznowienia postępowania, wniósł o ustanowienie obrońcy z urzędu do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania (k. 4). Wyznaczony przez Sąd Najwyższy w niniejszej sprawie, jako obrońca z urzędu, adwokat K. W. (k. 20), w piśmie z dnia 10 grudnia 2021 r. poinformował Sąd Najwyższy, iż nie stwierdził podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania (k. 34 – 35). W tej sytuacji zarządzeniem z dnia 22 grudnia 2021 r., wezwano skazanego do usunięcia braku formalnego jego osobistego wniosku, poprzez przedłożenie w terminie siedmiu dni od daty otrzymania pisma, wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 września 2019 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV K [...], sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku (k. 41 i

k. 43). Wezwanie to skazany otrzymał w dniu 11 stycznia 2022 r.. W zakreślonym siedmiodniowym prekluzyjnym terminie skazany M.Z. nie uzupełnił braku formalnego swojego pisma procesowego zawierającego wniosek o wznowienie postępowania, albowiem nie przedłożył w tym terminie wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego. Przesłał natomiast do Sądu Najwyższego dwa pisma datowane 21 stycznia 2022 r., w których kwestionuje prawidłowość skazującego go wyroku Sądu Okręgowego w G. oraz wnosi o przyznanie mu odszkodowania za niesłuszne skazanie. W realiach sprawy bezsporne jest zatem, iż skazany nie uzupełnił braku formalnego swojego wniosku, gdyż takim uzupełnieniem nie są przesłane przez niego dwa pisma z 21 stycznia 2022 r. Przekonanie skazanego o niesłuszności skazania, nie uprawnia również do żądania odszkodowania za niesłuszne skazanie w trybie określonym rozdziałem 58 k.p.k. Z kolei podnoszone kwestie dotyczące warunków odbywania przez niego kary i dochodzenia z tego tytułu odszkodowania od Skarbu Państwa, mogą zostać rozstrzygnięte w drodze postępowania cywilnego (skazany powinien złożyć pozew do wydziału cywilnego właściwego sądu powszechnego).

W tym stanie rzeczy, zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 120 § 2 k.p.k., które to przepisy stosuje się w postępowaniu o wznowienie postępowania (por. treść art. 545 § 1 k.p.k.), należało odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez skazanego M. Ż..